

From: Lilach Galil [mailto:gllilach@netvision.net.il]

Sent: Thursday, October 08, 2015 5:12 PM

To: חמוטל בר-יוסף

Subject: מותר

חמוטל יקרה,

קראתי את ספרך, "מותר". ניסיתי, כפי שאיחלת לי, לקרוא בנעימות, אלא שהתכנים אינם "נעימים" בו, ושמו (הנפלא, בעיניי) רומז על כך רבים מהשירים מורבידיים, ועל כן התחברתי אליהם מאוד. השיח שלי עם המוות הוא חלק ממני... מאז שהייתי ילדה, מאז שאני זוכרת את עצמי מצאתי עצמי מיטלטלת בין השירים, הם שונים כל כך אלו מאלו, מנעד כתיבה מעניין וקשוב: אני רוצה לציין את השירים שאהבתי במיוחד. שיר הפתיחה כמובן, שמופיע בגב הכריכה, ונדמה לי שפורסם גם בידיעות. כה יפה, כה מבשר השיר הבא ברצף הקריאה שהמם אותי היה "העלים השתתקו ברוח". מורבידי כבר אמרתי? שיר נפלא.

אחריו הגיע "עוד אפיטף" שאהבתי

א. ארס פואטיקה", שונה כל כך, גרם לי גם כן להזדהות עמוקה"

כנ"ל לגבי "אני הכלב של אלוהים". כה אחר מקודמיו

שני השירים על ההורים – "מה שאומר לאמי" ו"על מה" – נגעו בי מאוד מאוד

כך גם השיר הלקוני "ביום השנה", ששרט והכאיב לא מעט בגלל זה

...השיר "ערב חג" הוא השיר שהרגשתי שכמעט כתבתי בעצמי

ולסיום – "לסיכום" – שחנק אותי, תרתי משמע

ספר לא קל, אך מכאיב ונוגע בישירות ובדיוק שלו, באומץ החד לומר, לפעמים להטיח, את האמת הבלתי מתפשרת שלך

תודה לך על ההזדמנות להתקרב עוד אל שיריך, ואליך

– שלך, מאוד

לילך

לילך גליל – סופרת ומשוררת
עורכת טקסטים ומנחה יחידים וקבוצות בכתיבה
אתר: www.lilachgalil.co.il